

anbragt ifølge Jernbaneloven af 1894 en stor Del Statsaktiver i Jernbaneaktier. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, Beløbet maa være noget over 20 Mill. Kr., det svinger i alt Fald mellem 19 og 21 Mill. Kr. Hvis ærede Medlemmer ville se efter i Statsregnskabet, kunne de se, hvilken Rente vi faa af disse Jernbaneaktier, den bliver, antager jeg, omkring 1 pCt. Det er i Virkeligheden at cachere, hvad man gør, at skjule, at Staten giver Tilskud. Disse Tilskud kaldes Laan, men man bruger stadig Statens Penge paa en saadan Maade, at der ingen Udsigt er til at faa dem igen, selv om man kalder det ydede for Laan.

Saa nævnede det ærede Medlem i denne Sammenhæng Stats-Laanefonden og sagde, at det var beregnet, at Pengene skulde bruges. Jeg erindrer ikke de Udtryk af Finansminister Hage, som han sigtede til, men jeg har villet gøre opmærksom paa det, fordi der stadig stilles nye Krav, og fordi man mener, at Fonden kan være en udtømmelig Kilde. Man regner ikke med, at naar de paagældende Love — naturligvis er det ved Lov, at alt er gjort, det er med Lovhjemmel, at man tager Laanene fra Stats-Laanefonden, det behøver det ærede Medlem ikke at gøre opmærksom paa — blive ved at gælde, hvad vi kunne gaa ud fra, og der rimeligvis stadig kommer nye Love til om Laan, saa vil Stats-Laanefondens Midler hurtigt blive opspiste for Effekternes Vedkommende, men ganske vist vil der dertil komme Renter og Afdrag af Laanene, som man saa kan anvende. Statskassen maa regne med de samme Krav som nu, og den maa træde hjælpende til, hvis der er de samme Krav som nu; det er det sikre, men det rimeligste er, at Kravene ville blive meget, meget større. Men naar Staten er stillet saaledes, som den er i Øjeblikket, vil den ikke have Raad til at ofre Millioner om Aaret alene til disse Beløb, alene til de Krav, der stilles til Stats-Laanefonden.

Jeg kan derfor ikke lade være med at lægge Ansvaret over paa de Regeringer, der have været, for den Statshusholdning, der har været ført. Hvor mener det ærede Medlem ellers, Ansvaret skal lægges? Regeringen har været ansvarlig for Regeringens Førelse, Regeringen er den eneste, der kan have Viden, sikker Kundskab om, hvordan Staten er stillet. Derfor maa man sige, at de Ministerier, der have siddet fra 1901 til nu, have i alt Fald for den Periode Ansvaret for, hvorledes Statens Midler have været brugte, og jeg kan ikke komme fra dette, at vi ere slet stillede i Øjeblikket, fordi man

har været uforudseende og ret hensynsløst og uforsvarligt har brugt paa alle Maader og desuden engageret Fremtiden for lang, lang Tid. Det er det, det ærede Medlem og de Herrer, der have stemt for Militærløvene, have gjort. Jeg vil ikke her komme ind paa en Debat om Militærløvene og alt, hvad dertil hører, men vil tage det rent finansielt. Det ærede Medlem taler om at forrente dette Beløb af 31½ Mill. Kr. — jeg skal senere komme til, hvorledes han tænker sig det —, men lad os tage det rent praktisk. I indeværende Finansaar skal der udgives 6 Mill. Kr. i Anledning af de nye Militærløve; for næste Aar har det ærede Medlem, hvis vi gaa ud fra hans Finanslovsforslag, forlangt 10 Mill. Kr. ekstraordinært — han mener nu, at Merudgiften bliver 2½ Mill. Kr., men jeg tror nu, at de Indvendinger, der ere opstillede fra anden Side, ere rigtige, og at det bliver nærmere ved ca. 3 Mill. Kr. Lad os ikke i dette Øjeblik diskutere derom, men lad os sige: 6 Mill. Kr. i indeværende Aar og 10 Mill. Kr. til, det bliver 16 Mill. Kr.; naar vi dertil lægge de 2½ Mill. Kr., giver det 18½ Mill. Kr. alene for disse to Finansaar. Vi have faktisk ikke Pengene til det, vi have ikke Midler til at betale dette, vi ere derfor nødte til at laane for at skaffe disse Midler til Veje, og det maa det ærede Medlem jo dog have tænkt sig. Men da siger jeg: Det er ikke nogen forsvarlig Finansstyrelse denne, uden at vide hvorfra disse Midler skulle komme til at dække disse Udgifter, uden videre at fastslaa en saadan Udgift. Og her er det ikke rimeligt at sige, at Militærudgifterne ikke betyde noget for vor økonomiske Tilstand, eller at de i alt Fald kun ville være af øjeblikkelig Betydning for den, thi de Penge, vi nu skulle af med i disse to Aar, i indeværende og i næste Finansaar, komme til at virke uhyre stærkt paa vore Budgetter nu og overhovedet ogsaa i Fremtiden ved de betydelige Krav, som ville stilles til os paa Grund af de Laan, der maa optages for at imødekomme de militære Loves Udgiftsfordringer.

Jeg kommer saa til det første Spørgsmaal, som det ærede Medlem berørte, det er, hvad han har sagt eller ikke sagt. Det er nu ikke værd at diskutere dette udførligt. Jeg har naturligvis ikke sagt, at det ærede Medlem er ansvarlig for, eller at han har givet sig hen til saa fantastiske Forestillinger, som dels ere komne frem i Pressen og dels for Resten ogsaa her i Salen — jeg tror ganske sikkert, at